

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 96

číslo: 46

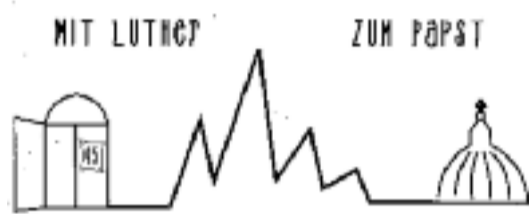
13. listopadu 2016

Cena: 8 Kč

S Lutherem k papeži

se jmenovalo putování mladých (věkem, ale i těch, co byli mladí spíše už jen srdcem) z Německa do Říma a Vatikánu. Ekumenickou pout' konanou od 9. do 16. října letošního roku spoluorganizovaly Evangelická církev ve středním Německu, Evangelická zemská anhaltská církev a Římskokatolické biskupství

kevní prezident Liebig. Poutníci se na cestu dlouho připravovali, diskutovali nad novými „tezemi“, které později předali papežovi. Místo 95 tezí, které přibíl na vrata wittenberského záměckého kostela před 499 lety Martin Luther, to bylo přes 500 tezí, návrhů a přání z obou ekumenických stran - evangelické i římskokatolické.

Magdeburg. Na cestu se přihlásila téměř tisícovka poutníků, kteří cestovali 21 autobusy. Program zajišťovali dva biskupové (biskupka Junkermannová s římskokatolickým biskupem Feigem) a anhaltský cír-

kevní prezident Liebig. Poutníci se na cestu dlouho připravovali, diskutovali nad novými „tezemi“, které později předali papežovi. Místo 95 tezí, které přibíl na vrata wittenberského záměckého kostela před 499 lety Martin Luther, to bylo přes 500 tezí, návrhů a přání z obou ekumenických stran - evangelické i římskokatolické.

kevní prezident Liebig. Poutníci se na cestu dlouho připravovali, diskutovali nad novými „tezemi“, které později předali papežovi. Místo 95 tezí, které přibíl na vrata wittenberského záměckého kostela před 499 lety Martin Luther, to bylo přes 500 tezí, návrhů a přání z obou ekumenických stran - evangelické i římskokatolické.

Dokončení na str. 4

Nová pětice zvonů pro koncertní zvonohru v Hradci Králové

Když se nám v létě ozval pan zvonář Petr Rudolf Manoušek se zprávou, že bouře s kroupami velikosti golfových míčků rozbila střechy a vyplavila zvonárnu v holandském Astenu a přitom přišly vniče i formy připravené k odlití, mysleli jsme si, že letos ve Sboru kněze Ambrože už nejspíš další pětici zvonů královéhradecké zvonohry slavnostně uvést nestihneme.

vého zvonění klíčů v listopadu 1989 bychom dnes nejspíš žádné nové zvonky nerozeznali. Slavnost povede bratr patriarcha Tomáš Butta spolu s bratrem biskupem Pavlem Pechancem a zúčastní se jí také mistr zvonář Petr Rudolf Manoušek i iniciátoři zvonohry z řad hudebníků: hudební skladatel a náš nejlepší carillonér Radek Rejšek a varhanice Jiřina Dvořáková Marešová, kteří ji doprovodí svým hudebním uměním. Touto novou peticí dosáhne počet zvonů koncertní zvonohry v Hradci Králové počtu třiceti. I když tak již představíme pražskou Loretu, ještě nejsme u cíle a zbývá nám odlít dalších dvacet, byť už jen nejmenších zvonů. Tím teprve dosáhneme celkového počtu padesáti zvonů, tak aby tato zvonohra odpovídala současným mezinárodním standardům pro koncertní nástroj.

V říjnu jsme však dostali radostnou zprávu, že se to přece jen podaří, a tak vás všechny srdečně zveme na slavnostní uvedení nových pěti zvonů, které tentokrát nesou jména postav spjatých s počátky Jednoty bratrské: Petr Chelčický, Bratr Řehoř, Matěj z Kunvaldu, Tůma Přeloučský a Lukáš Pražský.

Proto chceme opět upozornit, že stále pokračuje sbírka na královéhradeckou zvonohru, na kterou můžete přispět jakoukoli částkou na transparentní účet náboženské obce ČČSH v Hradci Králové č. 4862517001/5500 u Raiffeisenbank a.s. pod variabilním symbolem 329. Kdyby měl někdo zájem věnovat celý zvon, ceny zvonů další plánované pětice se budou pohybovat od 41.382 Kč do 40.535 Kč a ponese jména dalších významných postav Jednoty bratrské.

Toto slavnostní uvedení zvonů ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové bude navíc letos spjato i se Slavností světla v Den boje za svobodu a demokracii 17. listopadu v 17 hodin, při kterém si s vděčností uvědomíme, že bez osvoboditelů

Za vaši přízeň a podporu hradecké zvonohry děkují a k radostné vděčnosti Pánu Bohu za život v čase náboženské i politické svobody vás zvou

Františka a Štěpán Kláskovi

V rámci oslav, připomínajících nedožitě osmdesáté narozeniny prvního českého prezidenta, uspořádala 21. října dejvická náboženská obec naší církve společně s Městskou částí Praha 6 večer věnovaný Václavu Havlovi. Osobní vzpomínky na Václava Havla režiséra Andreje Kroba a herce Jana Přeučila doplnil svými mimořádnými snímky fotograf Karel Cudlín, a rovněž skvělým vystoupením virtuózní kytarista Tony Ackerman a bas-kytarky Eva Turnová. Pořad ve zcela zaplněném dejvickém sboru uváděl a duchovní úvahou obohatil místní bratr farář Lukáš Volkman. Autor fotografie: Karel Cudlín. redakce

Vzpomínka na slovenského prezidenta

Dne 5. října 2016 zemřel bývalý prezident Slovenské republiky Michal Kováč. Byl to první prezident po rozpadu Československa, který jsem zde na Slovensku zažíval, jakož i zrod obou nových republik. Opravdu to nebylo nic jednoduchého. Již jenom název naší církve - Církev československá husitská. Ale nebyly to jenom tlaky ze slovenské strany. Také někteří jedinci z naší církve chtěli přejmenování. Tomu jsem tehdy zabránil. Napsal jsem v tom složitém čase dva články - „Každé takové dělení je hříšné“ a „Na Slovensku bych nechtěl být prezidentem“. Druhý článek byla má reakce na návštěvu u prezidenta v jeho rokokovém paláci. Byl to společný oběd a konal se těsně po únosu syna pana prezidenta. Pocity trpícího muže v čele státu byly zdrcující; skepse, prosba o pomoc, sdělení, že má ve své prezidentské rezidenci odposlouchávací zařízení. Před koncem jeho funkčního období někdo velice neomalený na protější fasádu rezidence nainstaloval hodiny, které odpočítávaly čas mandátu. Tuto rekapitulaci jsem si uvědomil 13. října v katedrále

svatého Martina, kde probíhal státní pohřeb se vši až barokní okázalostí. Bylo mi líto v pravém slova smyslu, že panu prezidentovi Kováčovi řádně nepoděkovali za jeho života. Prezidentem Slovenské republiky byl od r. 1993 do r. 1998. Na pohřbu bylo přítomno mnoho politiků, všichni bývalí prezidenti Slovenska, ale i úřadující prezident Andrej Kiska. Státní pohřeb byl doprovoben i státním smutkem. Vzpomněl jsem si také na sejití s prezidentem, kdy byl přítomen jeho bratr Dušan Kováč, prezident akademie věd. Rozebírali jsme jeho dílo, které vyšlo následně po otřesné šovinistické knize Milana Stanislava Ďurici „Dejiny Slovenska a Slovákov“. Bylo mi opravdu smutno. Zde musíme říct, že výrok Písma svatého, že nazí přicházíme a nazí odcházíme, je na místě. Povšimněme si, že mnohá česká média více zdůraznila pozdní příjezd prezidenta Zemana, než vlastní dílo exprezidenta Kováče. Zde mě napadá paralela výroku: „Marnost nad marnost, vše jest marnost.“ Nahradil bych marnost výrokiem věčnosti a zakončil bych výrokiem nevděk. **Jan Hradil**

Kroměřížská výzva

Vážené sestry, vážení bratři, mnozí z vás již asi o nové občanské iniciativě nazvané Kroměřížská výzva slyšeli, ale protože se jako členové sociálně-etické komise domníváme, že občanská angažovanost patří ke křesťanskému způsobu života, dovolte mi tuto iniciativu stručně představit. Cílem Kroměřížské výzvy je výběr demokratického kandidáta či kandidátky pro příští prezidentskou volbu. Kandidáta, který bude:

- důstojnou a odpovědnou hlavou našeho státu;
- spojovatelem, který nebude společnost rozdělovat, nýbrž smiřovat, a který bude hledat napříč celou společností shodu při řešení dlouhodobých problémů naší země;
- osobností, která bude pozitivně ovlivňovat společenskou atmosféru a která bude též respektována a přijímána našimi spojenci v Evropě a ve světě;
- člověkem otevřeným, který bude citlivě a zároveň odpovědně vystupovat vůči lidem jiných vyznání, kultur a barvy pleti;
- rozhodnou osobností, která bude z titulu své funkce vrchního velitele armády stát pevně za naším ukotvením v obranném svazku NATO a bude rozvíjet porozumění a spolupráci v rámci EU;
- státníkem, který bude sledovat dlouhodobé cíle a směřovat naši společnost k trvale udržitelné prosperitě a svobodě;
- občanem, který bude vědět lépe než ostatní, že politická

moc se musí podřizovat ústavě a zákonům, a který bude jako prezident sám důslednou zárukou tohoto pravidla;

- morální autoritou, která bude vzorem pro celý národ, slušným člověkem, za něhož se lidé nebudou muset stydět.

Snahou Kroměřížské výzvy je vytvořit celorepublikovou síť občanů, kteří se budou na zmíněném výběru nejen podílet, ale nakonec též při prezidentské volbě podpoří společného demokratického kandidáta, který z celé akce vzejde. Jde o zabránění tříštění sil a spojení se v obraně hodnot demokracie a svobody, na nichž v r. 1918 vzniklo Československo a k nimž jsme se přihlásili v listopadu 1989. Další informace na stránkách www.kromerizskavyzva.cz, kde je také možné se k výzvě přihlásit. **Ivana Macháčková** (s přispěním, podporou a souhlasem členů sociálně-etické komise ÚR přítomných na posledním zasedání: R. Gőbela, O. Libalové, K. Říhové, F. Sedláka, M. Smolkové)

Náboženská konverze - praktická doporučení pro duchovní a blízké

Konverzi můžeme nahlížet jako změnu, v rámci které se jednotlivci přihlašují k určitému náboženskému proudu a přijímají hierarchii hodnot, představ a postojů, které ostatní členové tohoto náboženského společenství zastávají. Konvertita často sdílí svoji zkušenost s nejbližším okolím, případně s členy náboženského společenství, na které se s důvěrou a určitým očekáváním obrací. Pro blízké a rodinné příslušníky, ale i kazatele, faráře a další duchovní pracovníky, kteří v rámci svého povolání mohou přicházet do kontaktu s fenoménem náboženského obrácení, je důležitá znalost a přístup k takovému člověku, který se nalézá v citlivé situaci.

Specifický přístup okolí vyžadují především ti, kteří o konverzi rozmýšlejí či ji právě prožívají, případně pocítují určitý druh náboženské zkušenosti, který jim není zcela srozumitelný. Důležitá je především trpělivost, kterou by měl duchovní v počáteční fázi takovým jedincům věnovat. Podstatné je též vytvoření „bezpečného prostředí“ a vzájemné otevřenosti, kde se jedinci dostávají spíše odpovědi, než kde vznikají další nesrozumitelné otázky. Konvertité mohou čelit svému studu či pochybnostem a duchovní by měl být připraven na jejich pocity strachu a nejistoty reagovat laskavě, bez ironie či opovržení.

Přicházející konvertita může svými otázkami prověřovat víru nebo se dotýkat citlivých a nezodpovězených míst samotného duchovního. I zde je na místě otevřenost a autenticita proti vlastní domnělé neomylnosti. Zejména první fázi konverze, vyznačující se horlivostí a nejzávažnějším odmítnutím dosavadního života, může doprovázet zvýšená úzkostnost při dodržování „nových pravidel“ a až fanatický či ideologický přístup. Zde je úkolem duchovního uvádět věci na pravou míru a vést obráceného jedince a náboženská konverze není výstředním oživením labilního způsobu života, přirozeně se takový člověk od vazby na duchovního oprostí.

Eva Mašková

15. listopadu - památka Jana Amose Komenského

„Chceš-li býti králem, dám ti království - kraluj sám sobě. Chceš-li býti filosofem, dám ti zdroje světla - poznávej sebe sama. Jestliže knězem, dám ti chrám a oltář - tvé srdce; obětuj každodenně Bohu sebe sama.“
Jan Amos Komenský

Z kazatelského plánu

26. neděle po sv. Duchu

Bůh slunci na nebi postavil stan, ono jak ženich z komnaty vyjde. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem.

ŽALM 19,5c.6a-7

První čtení: Malachiáš 3,19-21 (4,1-3)

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII):

- Abychom byli zbaveni všeho, co nám brání plně následovat Krista, modleme se k Hospodinu.
- Abychom Duchem svatým byli vedeni ke službě slovem i skutkem modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, vyslyš naše prosby a chraň nás před nástrahami, které nám vstupují do cesty a jejichž záludnost leckdy nevidíme. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Tesalonickým 3,6-13

Evangelium: Lukáš 21,5-19

Verš k obětování: Žalm 96,13

Verše k požehnání: Zjevení 2,8.10

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, vzdáváme ti díky za to, žes nám při křtu vtiskl do duše svou pečeť, kterou jsme označeni, abychom se nemuseli bát soudného dne. Dej, abychom každý den žili z tvé milosti a z tvého odpuštění! Prosíme o te jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 37, 157, 283, 287, 292, 295, 311

Desetkrát o křesťanské identitě

Mnozí se dnes dovolávají křesťanských hodnot. Jiní chtějí církev vrátit někam do minulosti, protože se domnívají, že právě v té minulosti bylo vše v pořádku. Naším úkolem však není ani muzejní práce, ošetřování síní tradic. Živé křesťanství je jistě spojeno s Kristem, s apoštolskou dobou, ale stejně tak se nebojí barev, nebojí se jinakosti, nebojí se jít, i když se cesta mění. Co je tedy tím, co z nás dělá křesťany?

1. Křesťanská identita - být s Kristem
Uvědomit si, že jsem milovaný, milovaná. Že ač se děje cokoliv, Kristus je se mnou. Když se nemáme kam vrátit, ztratíme se. Mnoho lidí hledá své místo, ale „stvořil jsi nás pro sebe, a neklidné je naše srdce, dokud nepočineme v Tobě“, říká sv. Augustin. Tohle je naše víra, že on je stále s námi, že máme na zemi své místo, že každý člověk je nenahraditelný a že nás někdo doopravdy miluje takové, jací jsme. (Mt 28,20)

2. Křesťanská identita je biblická
Tajemství Boží lásky k člověku. To je Bible. Zpráva o lásce k těm, kteří si jí z žádných rozumných důvodů nezaslouhují. Ale není právě to láska? To, že si lásku nikdo nezaslouhuje a přesto je milovaný? Bible nás učí, že cesta k Bohu je plná pádů a uzdravení, plná lásky, ale i nenávisti a hříchu. (Ř 15,4)

3. Křesťanská identita - darem lásky
Není to věc, kterou si můžeme koupit nebo přecíst, vidět ji či slyšet. Je to dar od Boha. To on nám dává poznat, kým jsme. Že jsme milovaní, chtěni, potřebni. Ať se děje cokoliv, ať se stalo v minulosti cokoliv, jsme a budeme milovaní. A právě jen Lásky nás může změnit. Ne větší úsilí, víc radů, víc dogmat, víc názorů, ale jen a pouze Lásky, která pro nás zemřela na kříži a která znovu vstala z mrtvých. (Ř 13,18)

Nad Písmem

Znamení doby

Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a pamětními dary, řekl: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ L 21,5-6

É v a n g é l i u m! Radost, radost! „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ Tak to nás Ježíš zase pěkně otrávil!! My to tady máme supr. Máme se supr. Budujeme a budujeme. Stavíme a obětujeme tomu skoro celý svůj život. Vše, jak má být. Tržíme, jak trhovci v tržním věku, abychom se mohli chlubit tržbou, aby nám to nespadlo na hlavu... A teď tady do naší pile a zapřaženosti takový sýček.

Znamení naší doby jsou zcela odlišná. Kanape. Seriólek nebo fotbálek a grilování (s rodinkou či přáteli) a vínečko (chcete-li: pivečko) a peníze a nákupy, nákupy. Zahradka a chata! Vítr za větrem se ženoucí, a zítra znovu zas. A NAŠE děti! (Jak bychom mohli zapomenout!) A přece nás cos pudí, abychom reptali, tvářili se uštvané a byli nespokojeni...

Tomu, o čem mluví Ježíš v Lukášově spise (L 21,7-19), o hrůzách, zradách, pronásledováních, zemětřeseních, válkách, nemocech a smrti, jsme

4. Křesťanská identita je nadějí
Vyznáváme, že „věříme v odpuštění hříchů“. To je přece tak ohromný dar. Ježíš nám podává ruku a říká, tisíckrát za život, „vstaň a chod!“ Křesťanství dává šanci všem. Tam, kde by nás odepsal celý svět, právě tam je místo, kde je ještě naděje. Není to instituce, není to organizace, ale je to společenství. (Mt 12,21)

5. Křesťanská identita uzdravuje
Tam, kde je bolest, nemoc, smrt, všude tam má církev jít. Nemáme vysedávat ve farních kancelářích, ale jít k těm, kteří to potřebují. Nemůžeme uzdravit rakovinu, zaplatit za všechny jejich dluhy nebo je vykoupit z vězení. Můžeme ale být s nimi. Můžeme uzdravit jejich samotu. Epidemie samoty může být uzdravena Kristem. Ale zapotřebí jsou křesťané, kteří si nevystačí se svou vlastní spravedlností. (Ř 12,15)

6. Křesťanská identita je modlitbou a doprovázením

Naším úkolem je prosit o požehnání i žehnat. Pro sebe, blízké, ale i pro ty, které nesnášíme, nerozumíme jim či je neznáme, potřebujeme sílu požehnání. Když pokleknu v kostele, najednou vidím vše z jiné perspektivy. Není to jen projev slabosti, ale i připravenosti. Díky modlitbě poznávám, že nemám právo cokoliv a kohokoliv soudit. Slyším, že mám vstát, jít a být na blízku. (1 Pt 3,9)

7. Křesťanská identita posvěcuje
Skrze Ducha svatého přijímáme dary. Křtu, eucharistie, bířmování, pomazání nemocných, smíření, manželství a kněžství. Jsme posvěcováni, ne proto, že si to zasloužíme, ale proto, že jsme milovaní. Není to magická ochrana před hříchem, nečiní nás do lepšími lidmi, ale dostáváme se do Boží blízkosti. (Ř 11,29)

L 21,5-19

vzdálení. Na první pohled snad časově stamiliony světelných let a místně několik tisíc kilometrů. To vše je strašné, ale naprosto nepředstavitelné a nereálné pro naše moravsko-české podmínky a při našem kulturně vyspělém způsobu života.

A přece. Rok se nachele. Světla ubývá. Listí opadá – stromy a příroda vůbec se ukládá k odpočinku. Tak se nám rok co rok připomíná i náš konec a odpočinutí. Chvilě usebrání, zastavení. Že vše nebude pořádkem supr a pohodička – stálice to znamení naší doby, ale že se vše změní; spěje ke konci a k věčnosti. Přijdou znamení doby skončení, která už nebudou časově od nás vzdálená na stamiliony světelných roků, a místně vzdálená na sta a tisíce kilometrů. Ano. Najednou to bude tu.

Jak se praví v jedné smutné anekdotě: „Zemřel!“ „Zemřel? A co zanechal?“ „Všechno! To jest, nezůstalo

8. Křesťanská identita je ekumenická
Mám-li v úctě druhého člověka, musím mít v úctě i jeho cestu. Byť je třeba docela odlišná od té moje. Pak už nemůžu odsuzovat jeho gesta, způsob modlitby, uvažování. Ekumenické křesťanství mi nebere můj duchovní domov, ale učí mě chápat, že tento domov je možná o mnoho větší, než jsem si doposud představoval. Křesťan nikdy nemůže být hotov s Ježíšovou modlitbou, kterou čteme v evangeliu. (J 17,20-21)

9. Křesťanská identita je sociální
Naším posláním je nejen vytvářet komunity, ale také z nich nikoho nevylučovat. Kristus je tu pro všechny. Nejsme vyvoleni k tomu, abychom byli příslušníky elity, ale abychom se ujímali všech na okraji. Jsme do určité míry součástí undergroundu. Ti, kteří jsou pro tento svět odepsaní, právě k těm jsme pozváni. Možná budeme i my odepsaní. No a co? Jít k nemocným, umírajícím, duševně trpícím, k lidem, které ostatní soudí za jejich barvu pleti či sexuální orientaci. Nemusíme nikoho z nich obracet na víru, ale musíme jim dát důstojné místo na této zemi. I k tomu jsme povoláni. (1 K 4,10)

10. Křesťanská identita je barevná
Možná by si někteří přáli společný marš v těch stejných uniformách. Miliony husitů s kalichy na prsou. Pravá, levá. Miliony katolíků s křížem na srdci. Raz, dva. Miliony evangeliků s Bibli v ruce. Pravá, levá. Já osobně však vidím na křesťanství tu úžasnou vůni rozmanitosti, která dokáže být spolu, aniž by měla potřebu kohokoliv vylučovat. Být s Kristem přece znamená přestat se nekonečně něčeho bát, uhybat, skrývat se v obilných hrobkách našich jistot, které berou den za dnem za své. Ano, křesťanská identita znamená, že něco se může změnit.

Filip Michael Štojdl,
biskup

po něm NIC!“ To koresponduje s Ježíšovým výrokem adresovaným obdivovatelům jeruzalémského chrámu – jak je vyzdoben kameny a pamětními dary dárců, kteří se chtěli vepsat navěky do dějin. Přijdou dny, kdy z toho nezbuďe NIC. Všetečka si může kriticky povzdechnout: To se to Lukášovi píše, když ví, jak chrám skončil v rozvalinách už ve chvíli redakce spisu evangelia. Může padnout podezření, že vkládá Ježíšovi slova, o nichž ví, že se už stala skutečností! (Leč písmák objeví, že stejná slova zaznamenává Matouš i Marek.)

Znamení doby, aneb počátek béd a naprostého chaosu, je prožívanou a také historií ověřovanou skutečností. Trápení, bolest i bída jsou součástmi naší lidské pozemské pouti. Nevyhne se tomu nikdo. „Když vytrváte, získáte své životy.“ (L 21, 19) Utěšuje nás dnes – přes zmatek a rozčarování – slovo evangelia, slovo Kristovo. Amen. Pavel Sikora

Děkujeme, že jsme i dnes mohli přijít pro 'pamlsek' tvého slova. Děkujeme, že nám může jako výborný olej a med kanout a téct po bradě.

Že smíme ochutnávat z dobroty tvých sladkostí. Dej, aby se u nás neobjevila nechtěná alergická reakce či aby to nebyl podnět pro rozbušení cukrovky v našich křtích. Kéž nás tvé dobroty léčí na těle i na duchu a budují naši konstituci. Abychom odolávali a nepoddávali se demolicí strachu, ale ve víře - velké i malé - se spoléhali a věděli, že zůstáváme v bezpečí skryti ve tvé lásce, a to nyní i navěky. Amen

Restituční

„Vždyť máte restituční,“ slyšíme vždycky, když potřebujeme finanční pomoc k opravám všeho druhu. Ano, máme restituční. Církve ty peníze dostávají po částech, aby zhruba do 13 let byly finančně soběstačné. To znamená, že i naše církve se snaží s restitučními penězi hospodařit tak, aby i v budoucnosti měla na platy duchovních, opravy atd. Při všem kritickém postoji ke znění zákona o restitučních si umím dobře představit, jak dnešní mladí biskupové těžce rozhodují ve svých diecézních radách co, kdy, kam, kolik, na co... Snad mi odpustí mé emeritné biskupské hraběcí rady. Dřív, než se budou investovat peníze pro budoucí poměry církve, je třeba se postarat o stávající majetek. Ze státních dotací to bylo nemožné; nestačilo to ani na udržování stavu. Ostatně tomu tak bylo nejen v materiální, ale i duchovní oblasti. Vzpomínám si, jak mi vyšetřovatel StB kdysi řekl: *Jen, proboha, neprobouzejte duchovní potřeby lidí!* Jeho „probaha“ bylo šilným znamením šilné doby.

Naši předkové stavěli své Husovy sbory vlastníma rukama, s obrovskou finanční obětavostí. Přitom to byli vesměs chudí lidé: drobní živnostníci, železničáři, horníci, rodiny s mnoha dětmi. Doplníte si své předky. Teď se připomínají výročí sborů: 80, ty nejstarší 90 let. Je to radost. Ale podívejte se do „střev“ těch budov. A napište mi, která z náboženských obcí finanční pomoc k opravám nepotřebuje. Za léta, co jsem procstovala obce naší církve, vlastně ani takovou neznám. Ta naše v Rychvaldě měla 92 let a pomoc nepotřebovala až doteď, vystačili jsme si sami. Ústřední radu a diecézní rady čeká úkol nesený: materiální a duchovní revize NO – do kterých investovat při opravách, které sloučit, které budovy pronajmout, které darovat či prodat? A pak vybrat ty obce, budovy, kde lze zbudovat hospic, dům pro staré duchovní, pro bezdomovce, pro sociální služby všeho druhu. A teprve potom investovat pro budoucnost. Opačný postup by byl nemoudrý. Jestliže budeme na budoucnost myslet přes peníze, pak lidsky promárníme přítomnost. **Jana Šilerová**

Henryk Adam Alexandr Pius...

16. listopadu 2016 si světová kulturní veřejnost připomene sté výročí od smrti nejslavnějšího polského romanopisce Henryka Adama Alexandra Pia Sienkiewicze. Narodil se 5. května 1846 ve Woli Okrzejské na Polesí v rodině s významnou vlasteneckou tradicí. Mládí prožil ve Varšavě, kde své tvůrčí nadání projevil již jako student na lékařské, právnické a filologické fakultě. Po vydání několika povídek (*Janko muzikant*, *Bartek vítěz*, *Črty uhlem*, *Listy z Ameriky* aj.) vstoupil v letech 1876 - 1878 do polské lite-

ratury jako autor výrazného, osobitého charakteru. V následující dekádě vrcholil jeho umělecký vývoj

Můžete si přečíst

Vážené sestry a vážení bratři v Kristu Ježíši, když jste letos obdrželi náš tradiční kalendář Blahoslav 2017 a uviděli jeho obálku, možná jste byli překvapeni a zpozorněli jste. Ilustrace kalendáře nejsou pro církevní prostředí standardní, částečně jiný je i jeho obsah. Cílem autorů bylo zprostředkovat nejen věčícímu člověku, ale i širšímu spektru čtenářů témata, která nejsou běžná, a přitom mohou být i pro současný život obohacující. Zda se tento cíl podařilo naplnit, třeba i díky novým ilustracím nebo uspořádáním článků podle jednotlivých měsíců a událostí v nich, bude na laskavém posouzení čtenáře. Jako každé lidské dílo má své nedostatky, bude mít - podobně jako předchozí kalendáře plzeňské a brněnské diecéze - své obdivovatele i kritiky. Mohu však s klidným svědomím konstatovat, že byl připraven s nejlepším vědomím a svědomím autorů. I to, že se již potřeby podařilo připravit kalendář v diecézi, ukazuje, že nebyla naplněna kritická slova z období zrodu církve, že ČČS nemá odborníky, že je suchou větví na stromu živé církve, která brzy odpadne. ČČSH z Boží milosti a z nadšení nositelů obecného i svátostného kněžství žije a zvětšuje Boží království na území České republiky, Slovenska i všude tam, kde jsou její křesťané. Jak je zřejmé z jednotlivých příspěvků, je letošní kalendář zaměřen na výročí, jež budou v roce 2017 připomínána. Manželé Koblíovi, kteří byli pověřeni jeho obsahovým zpracováním, připravili i za přispění studií zesnulého bratra Vladimíra Sakaře pro každý měsíc historická ohlédnutí za osobnostmi i dějinnými souvislostmi, které ovlivňovaly život křesťanů na území země koruny české. Z životních příběhů může pak současný člověk načerpat inspiraci i pro svůj křesťanský život nebo se naopak může poučit z chyb předků a ve svém životě se jich vyvarovat. Barevné ilustrace osobností a událostí i úvodní stránku při-

pravila členka NO Holešovice Maja Dangal (Murínová), básně doplnili bratři Stanislav Jurek a Zdeněk Svoboda. Články a studie o historických událostech a o životech lidí v křesťanském starověku, středověku i novověku (např. Deklarace pražské univerzity o Přijímání pod obojí 1417, Pátá křížová výprava proti českým kacířům 1427), jsou v kalendáři doplněny vzpomínkami na představitele církve i státu, kteří by v tomto roce oslavili výročí narození (např. br. patriarcha G. A. Procházka - 1872, br. patriarcha M. Novák - 1907) nebo si připomínáme významné výročí jejich smrti (br. patriarcha K. Farský - 1927, br. prof. K. Statečný - 1927). Dále byly osloveny jednotlivé diecéze, aby se na stránkách Blahoslavu představily náboženské obce, které budou slavit výročí svého zrodu. Náboženské obce (Děčín, Olomouc-Hodolany, Třebíč) využily této možnosti a podaly zprávu o svém životě a díle. Svědectví, s nímž členové náboženských obcí žili a působili, se mohou stát dobrou inspirací i pro současnost. Liturgický rok 2016 - 2017 bude rokem 70. výročí kněžského svěcení žen. Zahajujeme v něm triennium příprav na 100. výročí nám drahé Církve československé husitské. Když se 6. 7. 2012 zahajovalo současně v Praze a v Kostnici triennium (tedy třiletí) připomínání života a díla M. Jana Husa, zdálo se mnohým, že čas příprav je zbytečně dlouhý. Po proběhlém výročí bylo zřejmé, že byl adekvátní. Snad v následujícím trienniu - jako Kristovci - znovu zrevidujeme svou osobní víru a dokážeme lépe zvětšovat a uzdravovat (L 9,1-2) tak, jak nás k tomu volá náš Pán Ježíš. Necht' se následující tři roky stanou prostorem a my všichni nástrojem pro šíření evangelia, radostné zvěsti, míru a pokoje, mezi všemi lidmi. Historické události nám budiž předány k poučení, jak jednat ve chvílích, kdy je člověku brána svoboda, mír a pokoj...

David Tonzar

Z předmluvy br. biskupa
k letošnímu kalendáři (zkráceno)

a vychází poprvé mimořádně slavná a úspěšná historická trilogie, kterou tvoří tři kompozičně samostatné romány: *Ohněm a mečem*, *Potopa* a *Pan Wolodyjowski*. Vytvořením tohoto monumentálního obrazu z bouřlivých národních dějin se stal Sienkiewicz klasikem historického románu a čelným představitelem polské literatury vůbec a nabývá světového významu. O tom svědčí mj.

i udělení Nobelovy ceny za literaturu v r. 1905 za jeho snad nejnámější román *Quo vadis*. Posledním jeho velkým historickým románem jsou *Křižáci*, v nichž líčí boj polského národa proti křižáckým výpadům; přibližuje zde jednu z nejzajímavějších epoch polské i slovanské minulosti. Pro děti pak ještě v r. 1911 napsal román *Pouští a pralesem*. Po vypuknutí I. světové války se usadil

ve švýcarském Vevey, odkud podporoval polský odboj a kde také 16. listopadu 1916 umírá. Jeho smrt oplakával celý polský národ. Sienkiewiczovy ostatky byly v r. 1924 pietně převezeny do Polska a uloženy ve varšavské katedrále sv. Jana. A dílo nejslavnějšího polského spisovatele, zakotvené v osudech národa, hovoří dodnes v nejrůznějších jazycích k čtenářům celého světa. **Pavel Hýbl**

Svébytná cesta za Kristem

Svátosti v Církvi československé husitské

Dokončení z minulého čísla

ZÁKLADY VÍRY

Zaměřujeme-li se na pochopení svébytného pojetí svátostí v ČČSH, je nutné nahlédnout do oficiální dosud platné naukové normy přijaté na VI. sněmu ČČSH v roce 1971 – Základů víry. „Každá církev může přispět k duchovnímu bohatství jedné Boží církve svým zvláštním důrazem na některou stránku života Boží církve v ostatních církvích opomíjenou“ (ZV ot. č. 30). „ČČSH věří, že vznikla z Boží vůle a milosti, aby skrze ni do jedné, svaté a obecné církve Boží byli přivedeni mnozí, kteří by jinak zůstali ztraceni v nevíře a beznaději, a aby silovala o Boží církve bez poskvrny a vrásky“ (ZV ot. č. 42). Obě výpovědi ukazují, že ČČSH si je vědoma jednoty Boží církve i mnohosti církví organizovaných. Věří však, že každý člověk má právo zvolit si svou teologickou cestu za Bohem. To se týká i oblasti svátostí. Svátost je v ČČSH vnímána jako „jednání, jímž se obecnosti věřících v Duchu svatém činně podílí na milosti Božího Slova přítomného skrze slyšené svědectví Písma svatého a svátostné úkony“ (ZV ot.

č. 307). Nejedná se tedy o viditelné znamení neviditelné Boží milosti dané do kompetence církve, ale o živé jednání zúčastněné obce za přítomnosti Krista (např. při Liturgii dr. K. Farského vyjádřené slovy – *Kristus vprostřed nás*) a Ducha svatého (prosby o příchod Ducha svatého). ČČSH však neodsuzuje vnímání pojetí svátostí u jiných církví a ve svém teologickém uvažování je akceptuje. To je unikátní přístup v duchu Husova odkazu: „Milujte se, pravdy každému přejte, nikoho násilím tlačití nedejte!“ S ohledem na počet svátostí nešla ČČSH po svém zrodu cestou reformační (zúžení počtu svátostí na 2), ale přidržela se cesty obecné církve (7). V otázce svátostí se však nevydala stejným směrem jako starobylé východní církve odstoupivší od tradice víry říšské církve (Arméni, Koptové, Etiopané, Syřané, Nestoriáni, z nichž některé za svátost považují svěcení mnichů, kvasu, oleje či kříže, svěcení oltáře apod.), ani nevnímá svátost jen jako tajemství, nad jehož obsahem není možné přemýšlet, ale ponechala pro život církve svátosti až na výjimky obvykle užívané v 1. tisíciletí

(křest, večeře Páně, biřmování, svěcení kněžstva, manželství, pokání, útěcha nemocných). Tím se podobně jako husité středověku přihlásila k prvotní nerozdělené církvi. **POJETÍ SVÁTOSTÍ V JINÝCH CÍRKVÍCH EKUMENICKÉHO SPEKTRA** Komise pro ekumenismus a budoucí směřování Ekumenické rady církví v ČR připravila v letošním roce 2016 rozsáhlý, heslovitě přehledný dokument *Křest, eucharistie a duchovenská služba církví ERC v ČR*, srovnávající vnímání, ale i praxi v udělení svátostí v jednotlivých církvích ERC v ČR. Z brožury je zřejmé, za jakých podmínek a kdo může jednotlivé svátosti konat, a také kdo je oprávněn v církvi v duchovenské službě působit. Zajímavostí je bezesporu fakt, že jen 3 církve z 11 sružených v ERC (tedy ČČSH, starokatolíci a pravoslavní) vysluhují všech 7 svátostí (Slezská církev evangelická augsburského vyznání např. 3). Několik církví vzešlých z reformace také uděluje jen tzv. křest na osobní vyznání pokřtěného (Apoštolská církev, Bratrská jednota baptistů, Jednota bratrská), dále se u některých církví vyžaduje pro křest také souhlas starších sboru (Apoštolská církev, Církev bratrská, Českobratrská církev evangelická). Ještě větší různorodost je zřejmá při srovnávání

přůběhu udělení večeře Páně. Všechny církve přijímají pod obojí způsobou chleba a vína, avšak některé používají i kvašený chléb (pravoslavní, starokatolíci, ČCE, metodisté, baptisté, CB, Apoštolská církev), bílé i červené víno, ale i nealkoholické nápoje a často i s kališky pro každého člena sboru (Apoštolská církev, metodisté ad.). **ZÁVĚR** Různorodost v praktických, vnějších, i duchovních, vnitřních projevech zbožnosti, vede současného člověka k možnosti volby, která z duchovních cest je pro něj vhodná. Z pastorační praxe jednotlivých církví je možné vyvodit závěr, že nejistota a desorientace však nastává u člověka dnešní doby ve chvíli, kdy očekávaný obsah nabídky duchovních služeb církve neplní, nebo je uvnitř sebe sama nesourodá. To vede ke zklamání. V oblasti pojetí svátostí panuje v ČČSH shoda. Podobně jako v obsahu i vnějších úkonech vysluhování všech svátostí, kromě večeře Páně. V některých částech církve se začala používat formule: Tělo Kristovo, krev Kristova, která je biblicky opodstatněná, avšak bez vysvětlení, např. v biblických hodinách, může navozovat dojem, že úkonem faráře došlo k přepodstatnění živlů. Tento transsubstanciační středověký vzo-

rek používaný v současnosti římskými katolíky, však ČČSH do své teologie neinkorporovala. Podíváme-li se na Poselství naukového sboru VI. sněmu z 16. 8. 1981: „ČČSH věří v Kristovu reálnou přítomnost při večeři Páně, avšak neztotožňuje vzkrísleného Krista se svátostnými živly, nýbrž věří, že Ježíš Kristus je při liturgii přítomen v moci Ducha svatého těm, kdo jej vírou přijímají. Kristus není přítomen v chlebě a víně, ale vstupuje do života věřících spásným jednáním, jemuž chléb a víno slouží jako viditelné potvrzení a znamení“, je zřejmé, že po přijetí svátostí večeře Páně dochází podle husitské teologie u člověka k proměně srdce, nikoli k proměně podstaty chleba a vína. ČČSH nesmí bránit svobodnému hledání pravdy, avšak ani se nemůže, aniž by ztratila svůj *raison d'être*, obracet proti důvodům svého vzniku a opustit svou svébytnou cestu organizované církve. Budoucnost soužití křesťanů v tomto pomíjivém světě je možná jen precizní specifikací svébytné cesty každé církve. Nejsme-li např. všemi organizovanými církvemi ještě připraveni dostát podmínkám jednoty církve Boží, musíme zamezit duchovnímu násilí. Pán vás opatruj a posiluj v hledání Pravdy Boží! **David Tonzar**

Zprávy

Koncert na Vinohradech

Husův sbor CČSH v Praze na Vinohradech ve spolupráci se sborem ČCE na Vinohradech pořádá komorní adventní koncert duchovní hudby v provedení vokálního kvarteta **IN PACE**. Toto těleso působí na západě Vysočiny v obci Moraveč od r. 2012. Jeho vedoucím je Daniel Matějka, farář ČCE v Moravci, který bude i průvodcem koncertu. Adventním slovem poslouží také Ester Čáková, farářka ČCE v Praze na Vinohradech. Kvartet **IN PACE** má své kořeny v místě s bohatou duchovní historií. Obec Moraveč bývala útočištěm „tajných evangeliků“, po vydání tolerančního patentu Josefem II. r. 1781 zde pak vznikl jeden z prvních tzv. tolerančních sborů v Čechách. Z té doby je i místní evangelický kostel, který stále slouží k setkávání živého společenství věřících.

Kvartet **IN PACE** se zaměřuje na interpretaci české i evropské tvorby převážně doby renesance a baroka, své místo v repertoáru má i česká hudební tradice utrakvistická. V průběhu večera zazní díla autorů: T. L. de Victoria, F. X. Brixi, A. Michna, J. Handl, J. des Prés, V. K. Holan. **Adventní koncert se uskuteční ve čtvrtek 1. prosince od 18 hodin v prostorách Husova sboru na Vinohradech, Praha 10, Dykova 1. Vstupné dobrovolné. JH**

Kniha o Vladimíru Kubáčovi

Nakladatelství Vyšehrad vydalo knihu souhrnně připomínající život a dílo starozákonníka prof. Vladimíra Kubáče. Publikace k počtu profesora Husovy bohoslovecké fakulty a děkana Husitské teologické fakulty UK vychází v edici Dějiny idejí jako studijní pomůcka pro začínající studenty HTF UK a současně jako způsob připomenutí jeho díla. Cena knihy je 348 Kč, za sníženou cenu 230 Kč

Vyhledávací řízení na funkci celocírkevního kantora

Ústřední rada CČSH vyhlašuje vyhledávací řízení na funkci celocírkevního kantora na základě statutu přijatého dne 8. 10. 2016.

Kvalifikačními předpoklady jsou:
hudební vzdělání středoškolské nebo vysokoškolské, hudební praxe v církvi

Nabízíme: spolupráci formou DPČ.
Více informací ve statutu zveřejněném na Úřední desce církve - www.ccsh.cz nebo na tel: 604 224 830, mail: ales.ptacek@ccsh.cz.
Termín pro podání přihlášek se stručným profesním životopisem je stanoven do 30. listopadu 2016.
Zájemci se mohou hlásit prostřednictvím mailové adresy personalistika@ccsh.cz nebo poštou na **Úřad ústřední rady CČSH, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6.**

Lze knihu získat v prodejně Blahoslav v budově ústředí církve, Wucherlova 5, Praha 6. Srdečně zveme na **prezentaci knihy, která se uskuteční 23. listopadu v 17 hodin v aule Husitské teologické fakulty UK (Pacovská 350/4, Praha 4).**
Vladimír Kubáč: Člověk před Boží tváří. Praha, Vyšehrad 2016, 336 stran. red

Změna adresy kanceláře Úřadu plzeňské diecéze

Dáváme na vědomí změnu adresy kanceláře Úřadu plzeňské diecéze Církve československé husitské: Tábořská 243, 398 06 Mirovice. Tato adresa je nyní i adresou korespondenční. **red**

Diecézní katedra v Hradci

Královéhradecká diecéze zve v rámci diecézních kateder na přednášku **Jak zaujmout křesťanskou mládež v 21. století.** 21. listopadu v 10 h v přednáškové síni na faře (Ambrožova 729). V 9 h se zde setkáme k pobožnosti. **red**

Den poezie

V rámci festivalu **Den poezie** zveme do příjemného prostředí podskalské kavárny, kde vystoupí v básnickém

pořadu se svou novou tvorbou O. Nytrová, R. Šatánková, M. Hlasičková, F. Vrbenská a K. Salmová. Hrou na hang drum a zpěvem doplní J. Šámal, hrou na klarinet J. Pešaut. Pořad uvádí R. Šatánková. Vstupné dobrovolné. Akce se koná pod záštitou Obce spisovatelů ČR a festivalu Den poezie.

V pátek 18. 11. od 18.45 hodin V Karlíně (Praha 8, Vítkova 13) bude **Den poezie** probíhat ještě následující den - **v sobotu 19. 11. ve 14 hodin.** Pořádá Pražský klub spisovatelů ve spolupráci s náboženskou obcí naší církve v Karlíně a s Dialogem na cestě - a zúčastní se nejen pražští básníci, budou tu i hosté z Plzně, Ostravy a Brna. **red**

Koncerty u sv. Mikuláše

- 14. 11. - 20 hodin**
BACH, DVOŘÁK, LISZT, GERSHWIN
From Baroque to Jazz
Prague Brass Ensemble
A. Bárta - varhany
- 15. 11. - 17 hodin**
HÁNDEL, BACH, TELEMANN, MOZART
M. Hanzal - varhany, F. Bílek - trubka
- 16. 11. - 17 hodin**
VIERNE, HÁNDEL, MOZART, SCHUBERT
B. Rabas - varhany
H. Jonášová - soprán
- 17. 11. - 17 hodin**
TELEMANN, BACH, MOZART, HÁNDEL
F. Šťastný - varhany, cembalo
V. Vlha - hoboj
- 18. 11. - 17 hodin**
BACH, HÁNDEL, VIVALDI, SAINT-SAËNS
Saint Nicholas Chamber Soloists
M. Hanzal - varhany
M. Bauerová - soprán, F. Bílek - trubka
- 18. 11. - 20 hodin**
BACH, VIVALDI, MOZART, PAGANINI
Consortium Pragense Orchestra
Y. Škvárová - mezzosoprán
M. Laštovka - trubka
- 19. 11. - 17 hodin**
CACCINI, BACH, VIVALDI, MOZART
Z. Němečková - varhany
V. Likérová - soprán
- 19. 11. - 20 hodin**
MOZART, BACH, VIVALDI, DVOŘÁK
Prague String Orchestra
A. Vondráčková - housle
V. Vlha - hoboj
- 20. 11. - 17 hodin**
MOZART, BEETHOVEN, BIZET, HAYDN
Pražské dechové kvinteto
J. Machat - flétna, J. Likin - hoboj,
V. Mareš - klarinet, M. Wichterle - fagot
J. Vobořil - lesní roh
- 20. 11. - 20 hodin**
BACH, HÁNDEL, VIVALDI, MOZART
Concert for Organ and Orchestra
A. Bárta - varhany
Camerata Pragensis Orchestra
inzerce

Z ekumeny

S Lutherem k papeži

Dokončení ze str. 1

bohoslužby v obrovském kostele sv. Pavla před hradbami, které sloužil německý kurijní kardinál Koch. Poté poutníci vyrazili na tzv. cestu sedmi bran, při které navštívili Lateránskou baziliku a „svaté schody“, Lutherovo náměstí, kostel sv. Bartoloměje, prošli kolem Velké synagogy, navštívili Pantheon, luteránský kostel Kristův chrám a náměstí Piazza del Popolo. Kdo chtěl, mohl připojit návštěvu dalších míst, z nichž pro mne nejdůležitějším byl kostel sv. Klimenta. Proč? Je v něm pohřbený Konstantin – Cyril, jeden z našich věrozvěstů a patronů Evropy. Celá „procházka“ trvala přes 5 hodin po „kočičí dlažbě“ a byla delší než 10 km ve své nejjednodušší podobě. Do toho přišlo, chvílemi i lilo - dali jsme si opravdu „do těla“.

Druhý den jsme navštívili Kristův chrám a vyslechli zajímavé vyprávění jeho faráře. První luteránské bohoslužby byly v Římě před 200 lety, připomenutí 300 let reformace. Až v roce 1870 byla mladým italským sjednoceným státem vyhlášena náboženská svoboda a bylo možno pomýšlet na stavbu vlastního kostela. Ten je zajímavý i tím, že se v něm snoubí mnoho symboliky - od architektury po vnitřní vybavení. Kazatelna je kopií magdeburské, jedna křtitelnice je kopií křtitelnice, ve které mohl být pokřtěn Luther, a druhá křtitelnice se skládá ze dvou částí, přičemž jedna je katolickým darem. Kalich nedávno věnoval kostelu sám papež František; i jeho dva předchůdci v úřadu tento chrám navštívili...

Čtvrtek byl dnem audience u papeže Františka. Z každého autobusu byl vylosován zájemce, který mohl sedět při audienci vpředu a těšit se, že mu papež podá ruku. V poslední minutě hledali ještě dva lidi a mezi nimi jsem byla i já. Na podávání ruky s papežem ale nedošlo. Věnoval nám přes hodinu svého času, což jeden člen jeho švýcarské gardy komentoval jako mimořádnou vstřícnost. Při audienci nešlo jen o projevy představitelů pořádajících církví a papeže, ale také o předání novodobých tezí k tématu ekumena a o položení otázek mladými a živé papežovy odpovědi. Za reformátory prohlásil svatě a ty, kdo vírou opravdu žijí. Nejlepší nejsou ani katolíci ani evangelíci, ale obě denominace společně. V otázce manželství jinocírkevních partnerů a případného jejich společného přijímání řekl, že by se měli řídit svědomím. O Františkovi je známo, že některými svými slovy přesahuje římskokatolickou dogmatiku. Řeší to tak, že se zeptá svých poradců, co na to říkají. Typickou jejich odpovědí je, že svatého otce dost dobře neslyšeli.

Papež řekl, že vizitkou a osobním průkazem křesťana je to, co čteme ve 4. kapitole listu Efezským: tři věci jsou nejdůležitější: vyvolení, které nejde ode mne, ale od Krista ke mně; dále vykoupení Kristovou krví, které mne zachraňuje, a to poslední a neméně důležité je víru žít (např. v otázce imigrantů). Od toho se vše odvíjí. Na otázku, co má dělat studentka, aby přesvědčila spolužačku o víře, řekl František, že není potřeba mluvit, ale chovat se křesťanský. Až přijdou otázky proč - pak se dá účinně svědčit. To dělá i on. Nečeká, až druhí projeví reverenci (úctu), ale sám jim vyjde naproti, chová se „normálně“. Jako malý dárek přijal od našich pořadatelů zpěvníček a zazpíval si s námi. Přijal 2 poutnické šály (v obou barvách, žluté a modré), svázal je dohromady a dal si je kolem krku. Čas s ním utekl velmi rychle. Pak byl ještě čas na dóm svatého Petra a Vatikánská muzea včetně Sixtinské kaple. A večer dlouhá procházka po místech, která před 500 lety Luther při své čtyřtýdenní návštěvě Říma mohl vidět. Mnohé z historických antických památek, které jsme navštívili my, on neviděl, byly pod nánošy a nad nimi se pásly krávy. Ani svatopeterský chrám ještě nestál ve své mohutnosti. Zato dávní poutníci dobře věděli, kam mají jít. Aby získali odpustky, bylo třeba navštívit během 24 hodin 7 chrámů a aby trefili, stály jako ukazatelé směru starodávne obelisky, které vše převyšovaly. I Luther získal odpustky pro své prarodiče, ale také mnoho podnětů k přemýšlení.

V pátek jsme měli možnost se podívat do chrámu sv. Petra v řetězech. Řetězy tam jsou jako relikvie a mají připomínat Petrovo zázračné osvobození z vězení (Sk 12) či svázání řetězy před mučednickou smrtí. V chrámu je známá „rohatá“ socha Mojžíše od Michelangela. Kvečeru byla ještě zastávka v římských katakombách, kterou program končil.

Logem celého putování byl obrázek, na němž vlevo jsou wittenberská vrata s číslem 95 a vpravo kupole chrámu sv. Petra. Mezi tím jsou symbolické ostré kopce. Alpy, přes které jsme museli jet? Ne - to jsou rozpory a překážky mezi katolíky a evangelíky, které je třeba překonat. To je smysl ekumenického hnutí.

Ptáte se, kde se ocitla česká husitka mezi samými Němci? Jistě jste zaregistrovali, že se spolupřadatelkou byla zemská anhaltská církev, se kterou máme léta partnerství a která pro nás mnohé dělala a dělá. Často si to vůbec neuvědomujeme. Protože jsem před více než 50 lety byla u samých počátků vztahů s Anhaltem, zúčastnila jsem se toho putování se svou anhaltskou kamarádkou - tak, jako ona se mnou vloni putovala po Kostnici. Ujistila jsem církevního prezidenta, že o Anhaltu víme a spolupráce s nimi si vážíme. Pokud o Anhaltu nevíte, zkuste se po tom pít. Má to smysl.

Alena Naimanová,
farářka z Rychnova nad Kněžnou

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ZKÁZA CHRÁMU

Vypisujte písmenka z horní tabulky v pořadí daném čísly ve spodní tabulce.

E	E	N	E	Ů	T	K	Á	E	D	
N	E	Ř	E	O	E	U	T	Š	A	
R	E	E	J	M	C	H	A	N	K	M
Ž	N	S	O	Á	N	Í	A	N	M	
V	L	K	Z	N	I	B	Z	O	Š	

11	46	24	41	13	47	19	48	2	40
17	29	6	18	43	7	39	15	33	16
42	22	34	1	28	35	27	36	8	45
3	49	14	37	20	23	4	25	30	21
32	9	26	44	10	31	38	12	50	5

Řešení z minulého čísla: *Spasení pro Zachea.*

Jana Krajčříková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbků 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321 Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

